

VOZUČ

HUMORISTIČKA

ZAVISNA NOVINA

Godina: **deveta** Serija: **C** Broj: **6**
Cijena: s festivalskim popustom **1€**

Ko kupi, smijaće se, ko ne kupi kajaće se!

Cristian Topan
Rumunija

**Crnogorci su se probudili.
Kakvi tu sad radnici leže!**

Vladan Čizmović-Čiki

ŽIVI INKUBATOR (POSA VELIKI)

Vidu Jokovu, Cetinjaninu naopake naravi, obju-trilo se ka pojednome Crnogorcu. Dobro se pri-maka pedesetoj, a cijeloga vijeka niti je što učio, nit radio, niti se ženio. Samo se premješta iz lada u lad, s kreveta na oتمان, iz pivnice u kafanu... A toga, da je bog, u Crnu Goru nikad nije falilo. Vele e mu je »Grand« bio druga kuća, a »Lokanda« ka tazbina.

Za neučenje Vido se pravda: »Pametnija je obična no školovana budala.« Za ženidbu je ima izgovor: »Kako da uzmem onu koja bi uzela mene!?« A često je pjeva: »Nema boljeg rada od nerada.«

Za Vida se zborilo: »Prvo pljune u šake, pa sve četri-ri uvis!« A on se kao pljan plota drži mota: »Sjedenje je opući pri ležanju.« Ma je i ležanju naodnio manu. Žalio se: »Nema veće muke no kad te bole pleći od ležanja.« Sve-jedno, volio je ujutro da porani, da bi što prije lega na kauč. Za Vida se šaptalo i ono što nije za priču, kako se u svome vijeku još nije penja na ženu, uz pravdanje: »Ka da će mi neko zafalit!«

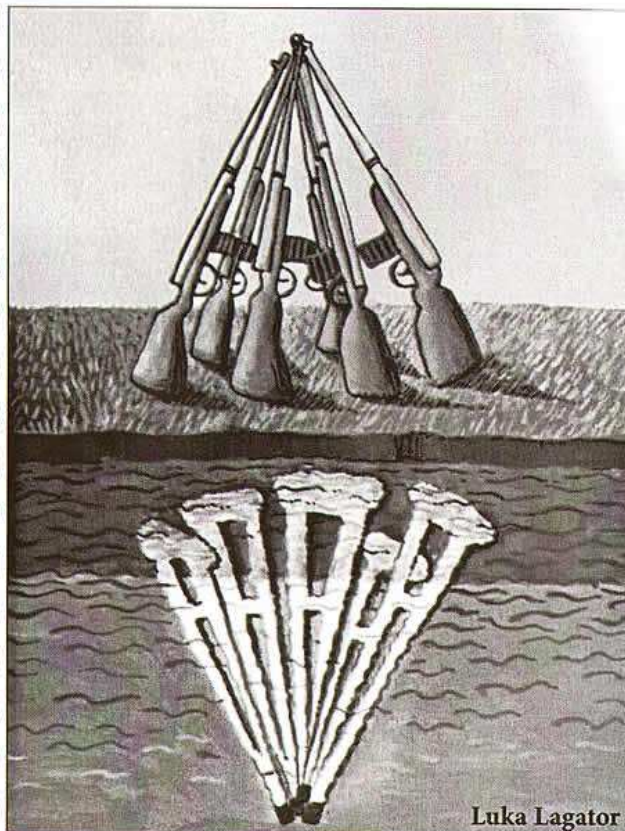
Vido je bio jedinac među sedam sestara, koje su ma-lo što drugo činjele do ugađale bratu. Servile su ga i po-davirale. Zanuđale kadaifom i tičijim mlijekom. Jadka za sve jade. Teke što ga nije povijala. A Vido samo pre-čuđa. Ništa mu milije na svijet no da mu se ugađa. Tada je dobar i predobar.

Kad ko dekad sretne Joka i pita: »Radi li što Vido?« – odgovara: »Ne on, bogomi, ništa. E nema kad od le-žanja.«

E, a jednoga dana ka bomba odjekne Cetinjem vijes e se Vido Jokov zaposlio. Prvi dođe na čestitku četvoro-struki kum Đordije, sa zdravicom, i pita:

- Bogoti, kume Joko, je li istina ono što sam čuo?
- Jes, kume Đoko, jes. Unaprijed ti velim: istinska istina.
- Je li se zaposlio Vido?
- Jes. Zaposlio se... Vido.
- A de, može li se znat?
- Ka ne može. U nečesovu farmu kokošaka i piladi.
- A što radi tamo, svetoga ti Petra? Ako nije tajna.
- Svetoga mi Jovana, nije. A što radi?! A da što dru-go: leži na jaja.

Savo Martinović

Luka Lagator

PUNA KAPA

Najbolje bi bilo da je onako kako nije.

Poluga moći zlata vrijedi.

Prespevao sam trećinu života. Toliko znam za sebe.

Sam čovjek ne može da učini ništa,
jer sve zavisi od jednog čovjeka.

Udžbenik istorije je knjiga pisana biranim riječima.

Stvarnost je plod nečije pokvarene mašte.

Razum je pobijedio: Silu treba poštovati.

Majmuni su žrtve evolucije. Postali su ljudi.

Nema hljeba bez motke.
Sergej Bubka.

Upravnik ludnice je duša od čovjeka.
Njegova vrata su svakome otvorena.

– Hvala ti, majko, što si me rodila.
– Ne zahvaljuj, sine, nema na čemu.

Da se ne lažemo: Mnogo se lažemo.

Savo Martinović

*Novim akcijašima akcije,
starim značke sa okusom ŽUČI*
D. Mitov

Izdavač:

Bijeli Pavle

Kulturno-informativni centar Danilovgrad

Danilovgrad 81410, naselje Jastrebo bb

tel. 069/033-117, 081/810-820

Žiro račun: 510-5707-88, CKB Podgorica

Poštarina plaćena u gotovom, honorari na veresiju.

Direktor i čelni urednik:
Dragan Mitov Đurović

Odgovornost kolektivna

– pojedinačna:

Radomir Racković

Urednik
za tekst:
Veljko Rajković

Urednik
za karikaturu:
Darko Drljević

Grafički
urednik:
Ratko Mugoša-Mugi

Priprema:

Bojan Popović

„Medeon” — Podgorica

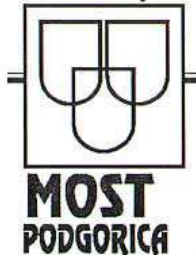

Jordan Pop-Iliev

DOBROTVORI

GALERIJA

BONI

Veljko RAJKOVIĆ

PRETHODNI MANDAT

Kod nas lopovi nemaju šansi.

Svaku su iskoristili
u prethodnom mandatu.

☛

Nema struje?

Znao sam!

Tesla je to izmislio.

☛

Narod nije stoka.

Stoka ne glasa.

☛

Ovo je država jednakih šansi.

Svi smo u autu.

☛

Žene su ravnopravne.

Sve ih volim.

☛

Za gole i bose
kod nas nema zime.

Dobro su obučeni.

☛

Na vlasti su antimaterijalisti:

sebi su priuštili paru,
svijetu maglu, narodu mrak.

☛

Korupciju smo sveli
na najmanju mjeru.
Ima je na svakom koraku.

☛

Manji problem:
opozicija nije idealna,
veći problem:
vlast je stvarna.

☛

Glad kuca na naša vrata.

Srećom – kod nas
nikad nije slobodno.

☛

Ko nije s njima –
nikad nije sam.

STO DANA ČAMOĆE

Premijera premijera,
pri tom sam stavu,
opet nije uspjela:
napravio je predstavu.

SUVO MORE

U moru smo problema,
tako nije drugdje;
ne trebaju nam slamke –
presušilo je svugdje.

PATRIDISTI

Nek NATO opet pokuša
planuće i na nebu luna,
braniće se svim sredstvima
osim sa r a č u n a.

REPTILIĆI

Optimisti budimo,
iako praznog džepa;
najgore je iza nas:
sve rep do repa!

MILAN DUGO KRIVOKAPIĆ

Perom la mčam

Glupom se odbija na glupost, ludom na
ludost a pametnom od rebara.

☺

Nekad je narod dizao ustanke,
sada digni – ko šta stigne

☺

Mnogi su se kasno probudili,
jedino smo mi rano zaspali.

☺

Jedan od najvećih unutrašnjih
neprijatelja je prazan stomak.

☺

Ženama je uvijek Božić
ako imaju dobrog pokaznika.

☺

Šta da rade penzioneri, od čega da žive?
– Što moraju da žive!

☺

Što je bolje što imaš muda,
kad ostaneš bez bubrega!

☺

Došlo je neko čudno vrijeme. Ne možeš
izaći iz kafane a da ti neko ne stane na
ruku.

Dok smo svijali gnijezdo
– otegli smo jaja.

☺

Bolje da me nije loš glas
nego dobar policajac.

☺

Nije sve tako crno.
Ljudi su nam iz dana u dan sve bleđi.

☺

Ima majmuna – biće ljudi.

☺

Kad god se napijem „Vranca“
ponašam se kao dorat.

☺

Imao je zadat život. Poslije se
ispostavilo da je promašio temu.

☺

Na granici sam nervnog sloma,
a nemam pasoš.

☺

Okrugli sto nije održan zbog nedostatka
kvoruma. Švedski sto je bio
samo tako posjećen.

☺

Dugov aforizam ostaje da govori i traje kao surovo i kao šaljivo svjedočanstvo i našeg kolektiviteta i našeg mentaliteta. Aforizam kao kulturološka aplikacija nedovršenosti individualiteta. Ili kako kaže Dugo: „Mi smo slučaj sam za sebe. Žalim slučaj!“ Iako naizgled ležeran, aforizam u Dugovom stilu traži i upućuje na čitanje koje nije za jednokratnu upotrebu, naprotiv to je aforizam kompozicionog jedinstva, i osobenog nerva koji vas prosto golica da futuristički razmišljate. Da li vi to hoćete ili ne, to prosto nije problem autora. Autor probleme vidi, čuje, skenira i saopšti ih javno. I to ne na bilo kakav način. Već sa humorom koji vas ne ostavlja baš ravnodušnim i spokojnim u dobu raznoraznih turbulencija, tranzicija i globalnih prekompozicija – kako bi se to ovovremenim riječnikom kazalo. O tome i o još mnogo čemu kazao je i kazuje Dugo svoj stav, ne bježeći od prava na repliku.

Željko Rutović

Mnogi Crnogorci su „tucanje“ sveli
samo za Vaskrs. Bože im oprost!

☺

Nije Crna Gora mala.
Mali su ljudi koji tako misle.

☺

Što ga briga što važi za kukavicu, kad je
dobro ugnijezdio jaja.

☺

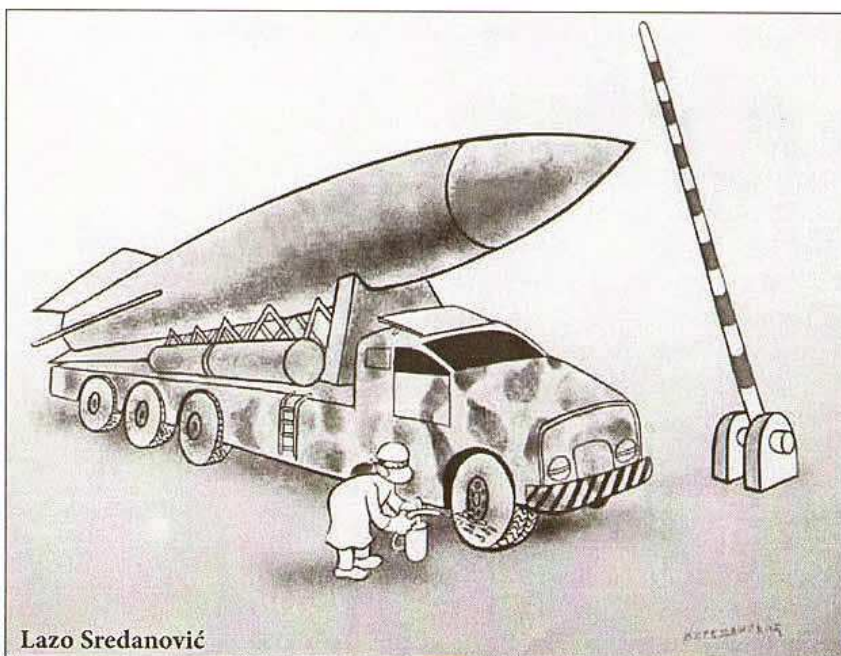
Pijanice su jedini ljudi na svijetu koji se
ponekad otrjezne.

☺

Kod nas je mnogo prisutnija izreka
„Ubij Bože“ nego „Pomozi Bože“.

☺

Ako je bavljenje politikom
posao, onda u Crnoj Gori
nema nezaposlenih.

Lazo Sredanović

EKSPERTI ZA...

Ne moramo birati između dva zla.
Ima ih mnogo više.

Suprug i TV gledalac
posljednji saznavaju.

Naučnici su humaniji od političara.
Eksperimentišu na životinjama.

Ne držite ih za riječ.
To je jedino što nemaju.

Papagaj je jedina ptica koja govori.
Zato je, za svaki slučaj, iza rešetaka.

Da bi vlada pala
mora se popeti.

Mozak je luksuz za one
koji imaju sve u malom prstu.

Tamo gdje svi vuku nazad
dezertteri su avangarda.

Radomir RACKOVIĆ

Savo Martinović

PITAMTEJA

AFORIZMI OD PITANJA

Da li bi vam odgovarala
početnica sa iskustvom?

Jeste li zapazili da se uzgoju korova
ne poklanja dužna pažnja?

MANJE POZNATA ZNAČENJA VIŠE POZNATIH RIJEČI

ČVRSTA RUKA

AGREGATNO STANJE TEKUĆE POLITIKE.

ČIZMA

VRSTA OBUĆE KOJA ŽULJA GDJE STIGNE.

PRAVDA

VAGA NA KOJOJ JE
SVAKA VLAST ZAKIDALA.

PASTUV

KONJ KOJI NIJE POZVAN
NA KONSULTACIJE.

ZATVOR

VIŠEĆELIJSKI ORGANIZAM
KOJI SE HRANI SLOBODOM.

ODGOVORNOST

SNOŠAJ ZA UČINJENE GREŠKE.

PROCVAT

PAUZA U RADU NEKE SJEDNICE.

KURVIN SIN

PASJI SIN KOJI NEĆE DA LANE.

SVADBA

GOZBA NA KOJOJ JE
GLAVNO MESO ISPOD STOLA.

ILIJA LAKUŠIĆ

DOBRO JE DA GORE BIT NE MOŽE

TROJANSKI KONJ JE JEDINI KOJI JE USPIO
A DA GA NIJESU JAHALI.

KADA SE PRESABEREMO, ODUZET ĆEMO SE.

BIO JE U TOKU, VODA GA JE ODNIJELA.

TEK KADA SMO UKLJUČILI SVIJETLO,
VIDJELI SMO KOLIKI JE MRAK.

NEKADA: POLA PIJE POLA ŠARCU DAJE.
DANAS: ŠARAC GA NE OBIDUJE.

OD SVIH PRINCIPA NAJNEZGODNIJI JE GAVRILO.

NIJE VAŽNO ČIJA JE SOLANA,
VAŽNO JE DA NAM NE SOLE PAMET.

AKO JE NAJPAMETNIJE ČUTATI,
KAKO ONDA BITI PAMETAN.

Božidar MARKUŠ

O LJUBAVI I PROLAZNOSTI

- Ljubav je šahovska igra, u kojoj je, u želji da osvoji damu, muškarac prvo lovac, kad je osvoji postaje njen pion, i na kraju ispadne konj.
- Prvo smo se voljeli slijepo. Sad se mrzimo očigledno.
- Pri izboru jela na večeri u hotelu, dama je pogledala svog partnera, i naručila govedju glavu. On je onda pogledao u nju, i naručio pileći mozak.
- Reakcije u javnosti, na borbu protiv side, bile su pozitivne.
- Jedna grešnica otišla u crkvu, i za oprost grijehova zapalila svijeću. Proporcionalno veličini grijehova, bolje da je odmah zapalila crkvu.
- Kad je jednom momku operacijom promijenjen pol, drugovi mu poslaše telegram tradicionalne sadržine: „Srećan oporavak, i nek je nazdravlje ostatku“.
- Srušio se mali avion, koji je prevozio kovčeg sa umrlim. U udesu su poginuli pilot i pokojnik.
- Pitali jednoga grobara: „Što si tako smrknut, kao da si sve redom pokopao?“.
- U tri popodne sahranjivana dva pokojnika. Bila je to mrtva trka.
- „O mrtvima sve najljepše“ – izjaviše na godišnjoj sjednici Pogrebnog, usvajajući pozitivan rebalans budžeta.
- Otkad su u modi kremacije, imamo sve više novopečenih pokojnika.
- Kad je dovezen na kremiranje, pokojniku je priredjena izuzetno topla dobrodošlica.

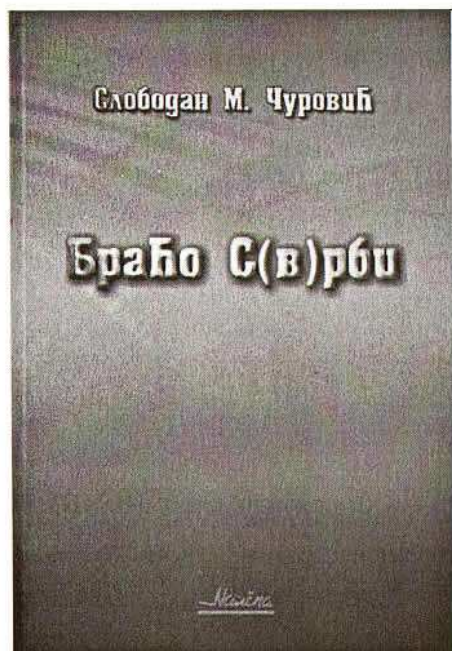
DRAGAN KOPRIVICA

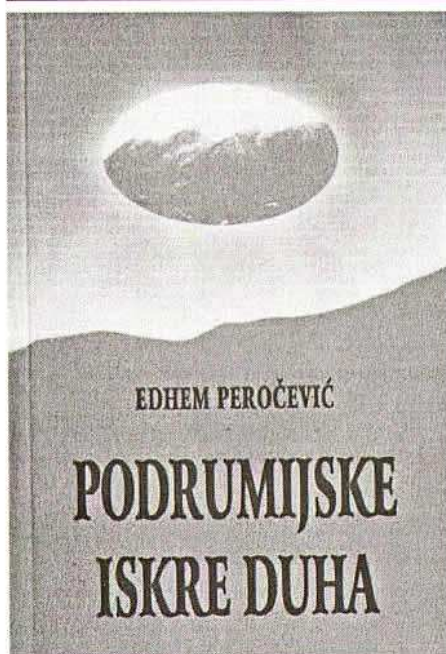
Laži sa predumišljajem

- Sve češće vodim ljubav preko interneta. Tu se najbrže konektujem.
- Nijesam ni znao koji sam zavodnik, dok sam vidio kako me gleda „Monaliza“.
- Uvijek igram na sve, jer mi je ništa zagarantovano.
- Sad kad je sve riješeno, nama bi odgovaralo „neriješeno“.
- Ja bih glasao opet za vas, ali mi niste vratili ličnu kartu.
- Svjedok je zanijemio. Prepoznao je sudiju.
- Ko god ima poslednji želju, krajnje je vrijeme daje kaže.
- Istraga je obavljena profesionalno. Uklonjeno je i mjesto zločina.
- Ta je jela govna i na medenom mjesecu.
- Mi smo s koljena na koljeno prenijeli jedino reumu.

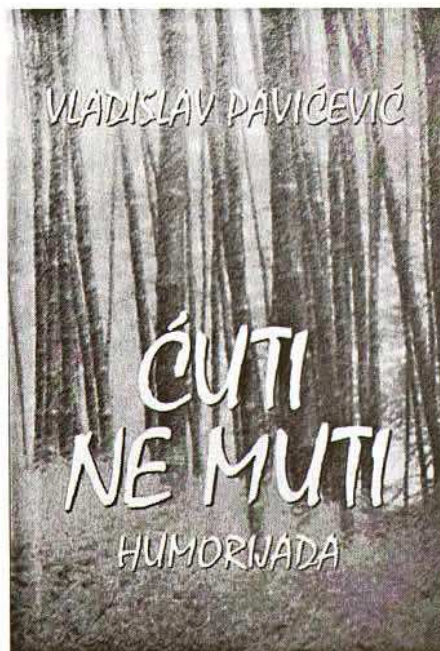
VLADISLAV VLAHOVIĆ

Kod nas je savršeno
može i bolje
ali smo nekako dolje
bez volje,
ne zna se ko pije
zna se ko plaća
ovo nije nikakav navod
kamo sreće da uvezemo narod

EDHEM PEROČEVIĆ
**PODRUMIJSKE
ISKRE DUHA**

Svi smo potrošači struje,
a na kraju struja će
potrošiti nas.
✿
Dao je čvrsto obećanje da
alkohol neće da uzme
više, a ni manje.

✿
Sanjao sam,
da sam postao političar,
kako sam nisko pao.

✿
Lijepo su ga dočekali,
jedva je izvukao živu glavu.

✿
Pravda je dostižna
ako brzo ne bježi.

✿
Pobijediti njih na izborima
i nije neka pobjeda.

Soko je simbol slobode,
dok je na visini!

~
Ništa je početak.
A kraj! Još gori.

~
Više je lisac,
nego pisac.

~
Nije ni šuma
za svakoga.

~
Sve puca,
po glavi stanovnika.

~
Narod najviše daje
kad mu se otme!

RUKA UVIS

Ide čovjek ulicom i drži desnu ruku u vis. Ljudi gledaju i čude se.
Srijeće ga prijatelj, pozdravlja se sa njim, ali ovaj i dalje drži ruku gore.
– Šta je, pobogu, što držiš podignutu ruku? – pita ga.
– A, da, bio sam na jednom sastanku u Skupštini, donosili smo neka
vrlo važna politička akta. Glasali smo dizanjem ruku, pa mi je ruka iz
navike ostala podignuta. Prosto sam zaboravio da sam izašao sa sastanka.

GOSTI LONICA DUHA

Gosti IX crnogorskog festivala humora, satire i karikature su velemajestori humora i satire:
Ilija Marković i **Aleksandar Čotrić** iz Srbije, **Vasil Tolevski** iz Makedonije, **Robert Marić**
 iz Hrvatske, i **Jovo Nikolić** iz Republike Srpske

Ilija MARKOVIĆ

Rođen 1940. godine. Zastupljen u brojnim domaćim i stranim antologijama. Prevođen na osamnaest jezika. Bavio se karikaturom i enigmatikom. Uređivao biblioteku YU-SATIRA. Uređuje KOPRIVE novosadskog DNEVNIKA. Dobitnik brojnih nagrada, kao autor, urednik, izdavač. Objavio preko dvadeset knjiga aforizama i ostalih kratkih formi, među kojima posebno mjesto pripada prvijencu u svjetskoj literaturi – romanu u aforizmu ZAVEDI, PA VLADAJ. Živi u Novom Sadu.

Aforizam je priča za sebe.

Aforizam je bljesak duha nad blesavom zbiljom.

Aforizam je naš krajolik: slika nepravilika.

Aforizam je svetleći metak koji rasteruje olovne misli.

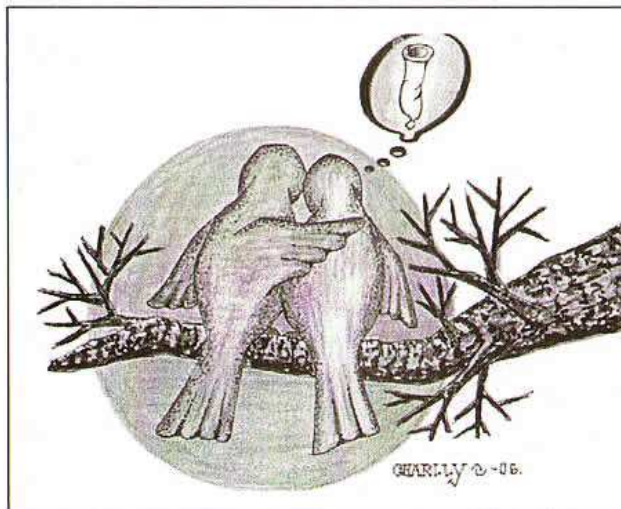
Aforizam je književno delo u nastavcima. Nastavlja se tamo gde pamet stane.

Manja forma od aforizma je jezik za zube.

Satira je čudna biljčica. Najbolje uspeva tamo gde ima korova.

Aleksandar ČOTRIĆ

Rođen 1966. godine. Objavio je osam knjiga aforizama i dvije knjige satiričnih priča. Najnovija knjiga aforizama – GOLA ISTINA. Zastupljen je u više domaćih i stranih antologija i zbirci aforizama. Prevođen je na 13 jezika. Za svoj književni rad dobio je brojne nagrade i priznanja. Jedan je od najistaknutijih pripadnika Beogradskog aforističarskog kruga i član Udruženja književnika Srbije. Živi u Beogradu.

Sve je otišlo do đavola, jer je đavo došao po svoje.

Narod mora da se probudi, ako hoće mirno da spava.

Samo političari koji su sve pokrali nemaju šta da nam ponude.

Ko je za moj predlog? Hajmo, svi ruke gore!

U diktaturi postoji samo jedan diktator. Demokratija predstavlja značajan napredak.

Nema slabih protivnika. Mi smo ih likvidirali.

Mrtva usta ne govore, ali šalju jasnu poruku.

Vasil TOLEVSKI

Rođen 1956. godine. Piše aforizme, monodrame, skečeve i satirične tekstove. Objavio je tri knjige aforizama. Najnovija – ISUSE, LUCIFER NAS ZOVE. Priredio je antologiju aforizama NAŠITE PRIJATELI – 2007., gdje su zastupljeni aforističari iz Srbije, Crne Gore i Republike Srpske, Antologiju balkanskog aforizma i Antologiju makedonskog aforizma. Bio je urednik «Studentskog zbornika» – Skoplje. Više puta je nagrađivan.

*Krenulo mi je.
Vuku me za nos.*

*Ušao sam u koaliciju sa đavolom.
Sad sam Bog.*

*Crkva propisuje postove.
Država ih sprovodi.*

*Aforizme pišem avansno.
I za vlade koje dolaze.*

*Kad bi izabrali vola za šefa države,
prvi put bi imali lidera koji ima muda.*

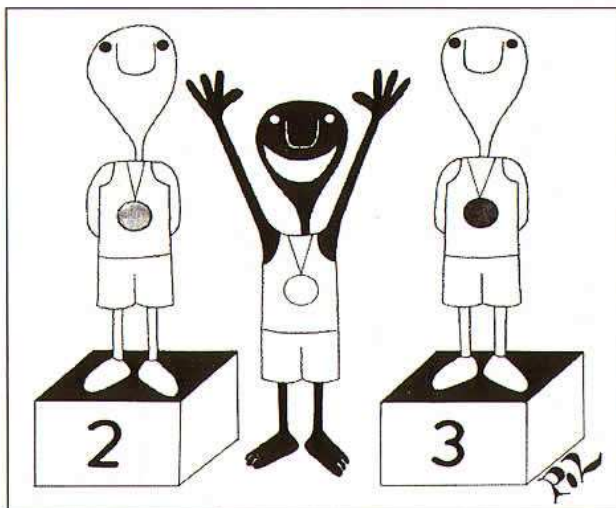
*Prvi znak da ste potonuli je
ako svi oko vas čute kao ribe.*

*Kad je bio na vlasti
bio je strah i trepet.
Sad treperi od straha.*

*Država i crkva se opet ujedinjuju.
Spremaju nas za zagrobni život.*

*Bog je izrazio želju da nam pomogne.
Razočarao se kad je vidio
da ni on nije svemoguć.*

*Bin Laden je kritikovao našu Vladu.
Nije mu ostavila ništa za rušenje.*

Robert MARIĆ

Rođen 1958. godine. Objavio preko deset knjiga – romani, satirični romani, knjige za djecu, radio drame i monodrame, aforizmi. Knjiga aforizama nosi naslov – ATEIST SAM, BOG MI JE SVJEDOK. Kratke priče objavljivao u najprestižnijim hrvatskim listovima i časopisima. Već 18 godina je glavni urednik satiričnog godišnjaka MASKADUR. Dobitnik je Posebnog književnog priznanja na 11. Raosovim danima 2004. godine – za monodramu TIHA NOĆ. Dva puta je dobio i posebno priznanje za aforizam na Festivalu humora i satire u Slavanskom Brodu. Živi u Kaštelima.

Život produžava pušenje.

*Jedino u školi
ne postoje elitne jedinice.*

Ateizam mu je svetinja.

*Društvo za zaštitu životinja
jedino svoju vrstu
ne čuva od istrebljenja.*

*I za ormar, ponekad,
možemo kazati
da je nužni smještaj.*

*Ugledao je zločinca.
I razbio ogledalo.*

*Moja posljednja želja:
Da me neko rodi!*

*Pucati u zrak
može se i vodoravno.*

*Što su novosti gore,
novine su bolje.*

Muharem Đerlek

Jova NIKOLIĆ

Rođen 1958. godine. Objavio je tri knjige aforizama: Imitacija logike, Lančana reakcija i Zastava svih boja. Zastupljen je u više antologija, leksikona i zbirki aforizama. Dobitnik je više nagrada i priznanja za stvaralaštvo u satiri. Na Satira festu u Beogradu 2007. dobio je prvu nagradu za aforizam.

Pomozi Bože, ako te ima.
Ako te nema, reci –
da se ne nadamo.

Policija je presjekla lanac kriminala,
da bi ubacila kariku koja nedostaje.

Optuženi se brani ćutanjem.
Ni oslobađajuća presuda neće ga oživjeti.

Građanski rat je praktična stvar.
Otvoriš prozor i braniš otadžbinu.

Prezervativ je sredstvo
protiv nadimanja u stomaku.

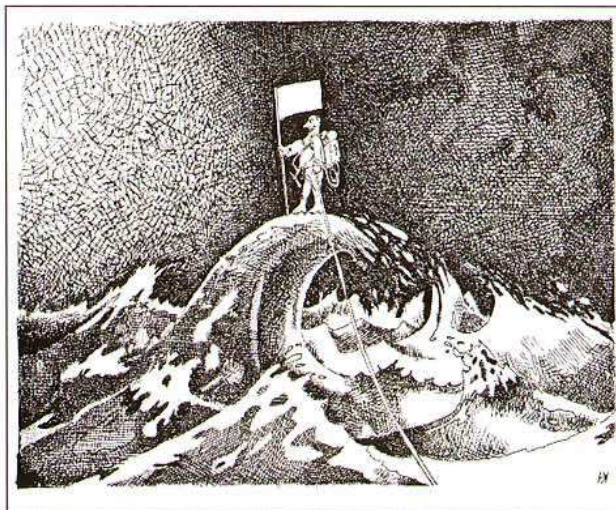
O efektima blagostanja
nije izdato saopštenje,
jer krizni štab još zasijeda.

Ko pljuje u vis
najprije dobije
povratnu informaciju.

Popravili smo krvnu sliku.
Sada je do koljena.

Sloboda je dostigla vrhunac.
Oslobodioci napustaju položaje.

Oni koji nemaju podršku većine,
biraju se jednoglasno.

HUMORESKA:

VIJADIN ŠARANOVIĆ

RIJEČ JE RIJEČ

Skuca to malo penzije: jedva kraj s krajem da sastavi, ali on ka da mu i pretečnj. Nikad ne propusti da istake „invalicka“ kad bi ga ko pita može li se živjet od te „crkavice“. – Tako „bon“ bio ja, svi uglas zborili su koji bi ga čuli da se žali da zbog zdravlja ne dočeka punu penziju, no mora prije vakta u „invalicku“.

– Jedino možda u pamet neka bi ka za sebe, ali da dođu do njegovija uši. E, tu bi vazda došlo do „svađe“. Neko poferma i još se glavom zakune da je to istina, za druge je bogme pametniji no svi oni zajedno. Uglavnom on se nije „karašiša“ zbog toga; niti se ljutio na one koji su mu pamet mjerili malom mjerom; niti se „kumio“ sa onima koji bu mu svjedočili de god bi se pamet mjerila. Odbio je za svojom pameću, a koliko je mogao š njom proć nije ga brinulo. A i što bi; Poštar mu dva puta na mjesec na kući prag „dengi“ na dlan izbroji što „krupnine“ što „sitnine“; njemu puna šaka. Više mu poštar na prag mjesečno dolazi no što mu gosti mine prag za cip-cijelu godinu. A i kad bi hćeli svratiti; on nikud kući. Uvijek bi de po selu „strka“ na „sjednik“. Posebno mu je bilo „merak“ trknut do Grdana; ako je dan preskočio činjelo mu se e je godina prošla a da se videli nijesu. Jado Grdan, grdan ne bio, koliko mu se ne bi ljutio da ga i češće preskoči; toliko mu je bilo i milo kad mu porani sa:

– Dobro ti jutro moj grdni Grdan!

– Dobra ti junačka sreća i vazda mi dobro doša moj dobri Krivane, sedi; ka da si doma; sad ću ja.

Zna je Krivač, što ga čeka; prva za dobri čas, iza nje će stić kafa, dako bi se sjetio da je vrijeme da se kući obrće. No džabe je Grdan tako mislio; mora je i drugi natočit. Uz nju bi Krivan meračio i do tancina priča što je od sinoć novo u svijet i da neće mnogo vode proteć, a pod garantu eto ti smak svijeta; koliko dlan o dlan, a to ti je moj Grdane sjutra; tek tada bi zadnju kap stavio na usta. To je bio znak da je obrnuo kući, a obično tada bi sunce već po putu ka zalasku minulo. Jedno jutro Grdan ga grdno, da grde ne može biti iznenadi. Kad Krivan po običaju podviknu:

– Dobro ti jutro moj grdni Grdane! umjesto uobičajenog odgovora, Grdan ka da je ljut, obrecnu se na njega:

– Oli popit jednu sa „sjednikom“ ili dvije bez „sjednika“? Mislio je Grdan da će ga zateć, ali Krivan s iste stope:

– Dabogda mi nos opa ka nikome ako danas imam kad šes. Vide Grdan da se izio za jezik, ali riječ; obori Krivan obadvije stojeći.

III kolonija – učesnici:

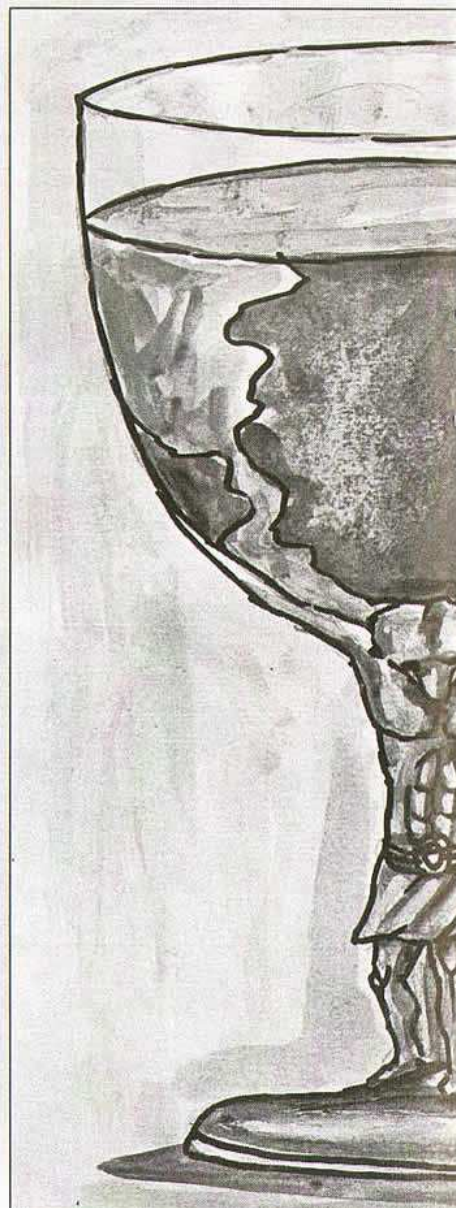
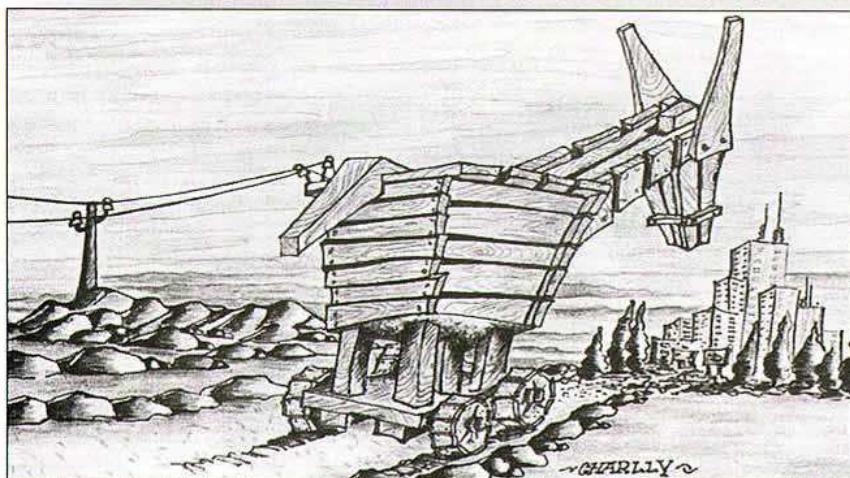
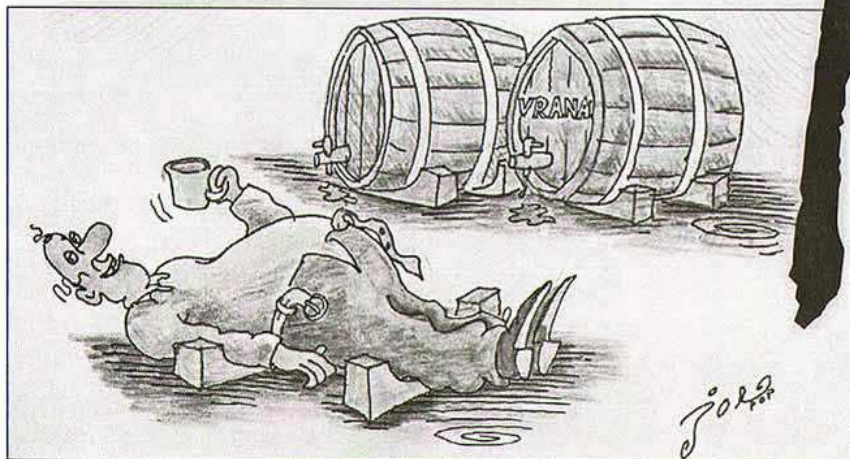
Saša Stojanović – Srbija

Lazo Sredanović – Crna Gora

Dragoslav-Čarli Đukić – Crna Gora

Darko Drljević – Crna Gora

Kolon ari

II i IV

kolonija

učesnici

IV kolonija – učesnici:
 Muhamed Đerlek – Srbija
 Jordan Pop-Iliev – Makedonija
 Nikola Angelkoski – Makedonija
 Mirko Zulić – Crna Gora

Zatvorio sam lijevo oko,
a „prijatelj” mi je zatvorio i desno.

Ko dugo govori nema što da kaže.

Majstor za intrige je ožalošćen:
nije čuo eho vijesti
koju je sam
proturio kroz čaršiju.

Poznajem lokalnog pisca
veoma poznatog
u lokalnu.

I u mračnoj prošlosti
neki su imali
svoje zlatno doba.

Citati su,
ma koliko bili mudri,
ipak tuđi.

Dao mu je na znanje
da mu je
slabo znanje.

Glup je,
ali nije lud
da to prizna.

Dušan Đurišić

REDOVNI NEREDI

aforizmi

UHS CG

Hvale me u očima:
olakšavaju nečistu savjest
što me kude
iza leđa.

Djela pisca doušnika -
lektira za polaznike
policijske škole.

Puro
Đurić

Cetinjske šaljive priče

ČESTITKA STANA

Doputova baba Stane u grad da sinu čestita useljenje u novi stan. Donese darove i obavi sve kako treba. A onda se, iako je zaustavljahu, istoga dana vrati na selo. Znali su to seljani i dođoše da čuju kakav je Nikolin stan.

– Sve je lijepo, kako se poželjet može – pohvali se ona. – Kakve su samo sobe, trpezarija i kužina. A namještaj, da vam ne pričam o tome.

- Zašto ne osta koji dan u tu ljepotu – upita je Veliša.
- Zaustavljali su me, ali nijesam htjela.
- Zašto, baba Stane, kad reče da je sve tako lijepo?
- Radi jedne stvari, koja mi se nikako ne dopada.
- Radi koje?
- Radi nužnika, koji se nalazi u sred stana.

U SLIKARSKOJ KOLONIJI

Više dana grupa crnogorskih slikara bora-vljaše u likovnoj koloniji blizu Kolašina. A pri kraju, po ustaljenom redu, krenuše da naslikaju rad koji se u vidu donacije ostavlja gradu. Konceptija takvog djela nije bila sporna. Mogli su slikati motive po sopstvenoj želji. Prvi Vojo namjesti platno na štafelaj. Okrenu ga prema praznom bazenu i počeo skicirati vizure starog kotorskog grada. To mu u tom momentu prvo pade na um. Očito da izgubi orijentaciju u kojem se dijelu Crne Gore nalazi. Ipak mu ta rabota ne idaše od ruke.

- Vidim da se nešto mučiš – obrati mu se kolega Ljubo.
- Ne sjećam se dobro nekih vizura grada – požali se on.
- Okreni štafelaj udesno, prema Kolašinu. Tu ne možeš pogriješiti. Vidi se kao da ti je na dlanu.

KOZA

Nikoga neću da vrijeđam
Svakome svaka čast
Al' koze su doživjele genocid
Kada su čobani došli na vlast.
Da je bilo koza
U šali reče neko
Ne bismo pili ovo
Čuveno „Alpsko” mlijeko.
Svijetla je budućnost skrenula neđe
Sijedi se hroničar vajka
Kozu je zapalo opet
Da nam bude majka.
Koze su narodni ljekari
Naša nova prilika
Prvo je slikar Gvozdo
Počeo da ih slika.
Kako još uvijek Gvozdo
Na slobodi ostaje
Ljudi se ohrabriše – što će
Počeše koze da gaje.
Treba nam sveta životinja
Kako se to čini meni
Ipak će to biti ovca
Jer, ovdje se blejanje cijeni.

Rajko Joličić

REZERVNA STRiNA

- Dolazite li u subotu kod nas?
- Naravno, sve po planu, tako smo se dogovorili da bi vi bili kod kuće. Jesmo li Evropa, ili nijesmo?
- Fala Bogu, vazda smo i bili, ali bih te nešto zamolio samo da me ne shvatiš pogrešno.
- Reci slobodno, toliki smo prijatelji, skoro ka' bližnji rod, od nekih rodaka i bliži.
- Pravo veliš, pa evo ću ti reći: Nemojte ništa kupovati, mislim od poklona, što je to važno e sam otišao u penziju. Ne moramo robovati glupim navikama, zar ne?
- Isto to kaže i moja, a pravo da ti rečem nijesmo ni primili onu crkavicu od plate.
- E, bravo, valja ponekad i ženu poslušat, nijesam znao da je tako „savremena”. A što veliš, nijeste primili ništa, muka Bogami, e de pomenuh muku sjetih se da ti kažem ovo što sam zaboravio.
- Što, akobogda, nije valjda nešto loše?
- Pa, kako se uzme, i kako za koga.
- Što je u pitanju, reci više?
- U subotu nećemo biti kući, idemo da posjetimo ženinu bolesnu strinu.
- Nijesam znao da ti žena ima strinu i to „bolesnu”!?
- Ni ja do maloprije, ajd' zdravo, moram da joj kupim neki dar.
- Zdravo i tebi, na isti način!

Bogoljub Boban Velimirović

Smijeh je ozbiljna stvar

DOBJEŽALA MAJKI

Jesi li mi dolećjela, sokolice,
od ljutog ti muža tvoga, ščeri, rode?!
Zar nevjerna ne zna njega, jad ga znao,
e će jopet prevariti, divna glavo?!
Tebe doma zaćerati – sam se ćero!
Pođi-dodi, dodi-pođi, ja ne došla!
Koji put mi bježiš ovo – ne bježala?!
Iz nekaka braka tvoga – trkačkoga?!
Trči tamo, trči amo – trkačice!
Ajd sad majki sve po redu o neredu:
ko sad koga klepi prvi, bi li krvi?!
Jeste li jopet gađali se natkasnama?!
(Slomiste li ono malo namještaja?!)
Jel on šakom tebe saši, opala mu
il ti njega nogom šinu – zlatila se?!
Ko ponese na kraj više – nosili se?!
No sva sreća, ti si, ščeri, peri-deri!
Muža taka, to što gubiš – još dobijaš!
Nakog vazde ti ćeš naći – ne našla ga,
no on neće sliku tebe – slikali ga!
On svatiće šta izgubi – gubio se,
kad ne znadne jaje skuvat – sam ga snio!
A ti, ščeri, glavu gore, divna glavo,
pa u ajku s devojkama, četovođo!
Drž se korza, ka i vazde, stare brazde.
Nadoknađuj propušteno, zapalo te,
ni ti nijesi prenaivna, majki kuku!
Na korzo si muža našla, ne našla ga!
I ti njega, i on tebe, kuku mene!
I majka ti bježala je, al ne tolko!

Dragan Koprivica

TRAGANJA ZA GONIOCEM

Čovjek se ne može oprati.
Zagadio je vodu.

Mafija je poznata,
traga se za goniocem.

Promukao je jer je stalno bio na vezi.

Promijenio je posao.
Do sada je vukao, sada gura.

PRILOŽIO JE DISKUSIJU,
JER NIJE IMAO ŠTO DA KAŽE.

Odao ga je loš zaklon.
Bio se povukao u sebe.

I mikrofon je zaštićen od gluposti.
Može da se isključi.

Milorad Joknić

MUDROVANJE I AVETANJE

Ovi na vlasti nijesu Nemanjići
– ali, vode porijeklo.

Neću parče zemlje, oću parče ljeba.

Što će nam dvije crkve?
I ovako je Bog digao ruke od nas.

Grdno li je kad deca mudruju,
ma je grđe kad ljudi detinje.

Bato-Zef Dedivanović

KOŠ/ČKANJE

Istraga je u toku... dok se zločin ne zaboravi.

I Bog bi živio na zemlji da mu društvo odgovara.

Ljubav je kocka, koja se obično okrene na leđa.

Milinko Bojat-Boki

Luka Lagator

GLAS-ANJE

Imaš pravo glasa. Viči jadan ne bio.

AKO STE PRI APETITU, NAJSLADI JE ZALOGAJ
OD NOVINARSKJE PATKE.

Jesmo prva ekološka država,
ali nam je zemlja zagađena.

Đordije-Đoko Mirković

NAŠ GAZDA

Naš gazda je dobar, napravio nam je lep kokošinjac i daje nam uvek hrane koliko želimo. Kupe nam on kukuruz, pšenicu i razne koncentrate, prste da poližeš. Baci nam ponekad i naramak zelene trave da uzmemo malo vitamina. Dobar je naš gazda, vodu nam menja svakog dana da ne bude-mo žedne. Svega ima u izobilju tako da su svi pilići krupni i dobro podgojeni. Ponekada se nasloni na ogradu i nežno nas posmatra trljajući ruke.

Svako veče zatvara vrata da ne dođe lija da nas uznemirava. Volimo mi našeg gazdu. Ne da on da trunka padne na nas. Kako smo svi fino porasli gazda nam obezbeđuje sve veći prostor. Naprimer, ja se sada širim sama u ovolikom kokošinjcu gde je do nedavno bilo puno pilića. Evo i našeg dobročinitelja, nosi nešto preko ramena. Prokleta kokošije slepilo mi ne da da vidim šta. Izgleda da nosi zastavu. Tako je, nosi lepu, kratku zastavu sa debelom drškom i dolazi u kokošinjac. Ne, to je sekira, sigurno hoće da iscepa onaj krvavi panj ispred. Pileće pamćenje mi ne da da se setim ko i zašto ga je doneo ali je sigurno za naše dobro. Mora da mu treba još drva za onaj lonac u kom se greje voda. Hoće naš dobri gazda da nas opet lepo iznenadi.

Dejan Tofčević

AKVARIJUNA

Štisljivi narod koji živi u vodenim dubinama i plićacima nazivamo ribama. Mađu ljudima, ribe se dijele na jestive i nejestive. Među ribama ta podjela izgleda drugačije tamo se dijele na one koje se jedu i one koje jedu. Da bi ljudi došli do ribe, moraju pecati, a da bi riba došla do ljudi, treba samo da zagrizne mamac.

Ne grizu sve ribe. One koje grizu, a to su uglavnom riblji idioti, bivaju pojedeni od ljudi. One koje ne grizu, umiru prirodnom smrću pojedu ih krupne ribe.

Ima riba koje su čitav svoj život sitne, a ima i takvih koje su čitav životg site. Da bi sitna riba ipak bila uvijek sita, mora biti zlatna. Zlatne ribice se drže u akvarijumu u stanu. Veoma su simpatične oženjenim ljudima jer umiju da čute. Jedna od najčuvenijih ličnosti u ribljem svijetu je morski pas. On je nešto pametniji od svog suvozemnog kolege, i ni na kraj pameti mu nije da bude čovjekov najveći prijatelj. Morski psi su po prirodi nehumani, ali ima i takvih koji duboko u sebe nose osjećajnu dušu čovjeka. Zato su takvi morski psi najopasniji. Niko ne voli čovjeka tako iskreno kao morski pas.

U početku svoje evolucije, ribe su živjele uglavnom od ribolova. To im se toliko dopalo da su nastavile tako da žive sve do danas.

Ako, recimo, šaran zaželi da nekud izvede svoju zaručnicu na večeru, oni obično odu u neki riblji restoran. No pošto se u takvim restoranima cijene vrlo visoke, oni to skupo plaćaju. Obično glavom.

Mijo Miranović Grof

Владимир Мићковић

ОГОВАРАЊЕ ЗЛА

Ljubav ne zna za granice.
Često se ulazi
u tuđe teritorije.

Bili smo jedno u drugo
smrtno zaljubljeni.
To je trebalo preživjeti.

Prva ljubav zaborava nema.
Druga bi da zaboravi prvu.

Ona je djevojka za sve,
a ja takvu ne zaslužujem.
Hoću djevojku za sebe.

Dodirivao sam njeno tijelo,
ali moji stvarni razlozi
bili su dublji.

Žene trče za njim.
Krađe im tašne!

Njihovom vjenčanju
prisustvovalo je
njihovo nerođeno dijete,
daleko od očiju javnosti.

Prijateljice noći
i danju ste dobrodošle!

Ako vam je supruga ružna,
ne očajavajte!
Ona je vaša ljepša polovina.

Vidio sam seks-bombu.
Dabogda eksplodirala
u mojoj kući!

SAVREMENI VITEZ

Ja sam vitez neukrotiv
Sve što kažu ja sam protiv
Ja sam priči glavni motiv
Ja sam čova zvani Gotiv
Ja sam ovog doba vesnik
Ja sam orkan burevesnik
Brz nestižan kao soko
Vitez koga krase oklop
U svakoj sam veri raspop
Međ gujama guja poskok
Majke zemlje vrli sin
Nešto kao Raspućin

Kada hodam ko da zvonim
Nevoljene brzo sklonim
Silama sam ja toponim
Neposlušne uvek gonim
Od poslušnih testo svijam
Svijanjanje mi mnogo prija
Slično vetru kad čarlija.

Žarko ĐUROVIĆ

TRI, DVA, JEDAN... KRENI...

Samo neodgovorn političar,
ima odgovor na sva pitanja.

Ako mostovi spajaju ljude,
brvno je najkraći put.

Uzeli su me na zub,
ali ne mogu da me svare.

Veselin Brnović

Ako su Srbi kojekude,
Crnogorci su kud koji.

Crnogorci su vior
među zamkama.

Komnen Bulatović

Smiju se oni koji smiju.

Veljko Vučić

Radni smo narod,
ali imamo preča posla.

Mislio sam da je dobar sud.
Kad ono toči.

Izgubio sam prijatelja,
jer sam ga držao za riječ.

Murat Ćorović

Ko pije svoje ima para,
ko pije tuđe ima pameti.

Rat je ozbiljna stvar.
Ne vodi se pucanjem
od smijeha.

Slavka Klikovac

Fudbal se igra mozgom
– reče centarfor i dade gol petom.

Mitar Bokan

U novom ruhu,
šeta stari duh.

Ušli su greškom,
a izašli bezgrešni.

Petar Kandić

Žiri će izabrati najbolje.
Ko pruži više, pobijediće.

Ne kradite moje iluzije.
To će vas skupo koštati.

Ne može da mi pomogne.
Nije mu ni iz džepa
ni u džep.

Darko Batan Žunjić

REŽIMLIJA

Bože, da sam režimlja
Zagrljeni poetično režim i ja
Mogla bih odavde do beskraj
Moj početak preko tvoga kraja
Novu kapu da skrojim Platonu
Homera i Njegoša u čoravu zonu

Pa s' visine moga prostranoga vijeka
Da jauknem tužbalicom bez leleka
Starinama ja već peglam bore
Najavljujem oko bez suze
Pticu bez neba
Pjesmu bez metafore

Ali iskreno, tako mi režima
Neka čudna iskra u meni ima
Koja me tjera da se romantično ježim
Kad osjetim da me strasno grli režim
Evo i sada, spremam se da bježim.
Plazi mi se bolje sutra I miluje me režim.

Višnja KOSOVIC

Пити осмерау

*Пити осмерау помало,
уз еску јеску уздишем...
Ништа ми није шедало
да ову јеску напишем.*

*У кој је змија-тузало,
за јавор тусе не пишај;
Ништа ми није шедало,
али је штав ифоришај!*

*Моје је било уз ногу,
нами дубину пишај;
Што ~~ни~~ је ово, идогу-
да ову јеску напишај.*

*Немају буге вјесниги,
и сам ту да се пишиам,
а где су браћа вјесниги-
никога више не пишам.*

Душан Токерау

ŽIVOT VARALICA

Kad bih moglo za početak
ispaliti bar još metak

Kad bi mogla stara štuca
još jedanput da zapuca

Prilika bi prava bila
kad bi snažno opalila

No došao čudan vakat
skoro da ću i zaplakat

Ostalo mi za sjećanje
i ljubljenje i gađanje

Život stara varalica
skrivalica sa dva lica
Slobodan Vučinić

Sve je više zaposlenih,
broje kamenje po Crnoj Gori.

Plate su nam,
specijalne lastike.

Uslov za ulazak u E. U. je:
krupne korake korupcije smanjimo,
najbrže se ide kada su koraci kratki.

Ko pita ne skita,
pitanja su ga izrešetala.

Blagoje Krivokapić

SVE NA K.

Ako je Crna Gora ludnica
onda mi je čast što sam iz Dobrote.

Boka je Nevjesta Jadrana,
sad je raspuštenica.

Nekad se zbog Rusa išlo na Goli otok,
a sad u katastar.

Na međunarodnom Sajmu automobila
učestvovali su izlagači iz Evrope
i kupci iz Crne Gore.

U Crnoj Gori život se svodi na 4 K
- krevet, kafana, kladionica, kapela.

Štucanje je tucanje Š kategorije.

Kad se dva homoseksualca vjenčaju,
ko je tu kome zet?

Dragan Sklender PELE

Boško Odalović

ZOBNICĀ

Probleme ćemo rješavati u hodu.
Čim stanemo na noge.

Testament je pisao čučeci.
Potomcima je ostavio
sve što je iza njega ostalo.

Krenuće od nule.
Čim do nje dođu.

On kod Njega ide rasterećen.
Ne nosi ni svoje mišljenje.

Glave su im uvijek u torbi.
Zoblju tuđu muku.

Neđeljko Neđo VARAGIĆ

Usta puna...

Drvo je zadržalo plodove
A odbacilo čovjeka

Prljava usta treba zatvarati
a ne ispirati.

Koga čaša iščaši
lako mu se namjesti.

Smrtna kazna je ukinuta.
Živjeće ovaj narod.

Iako je kiseonika sve manje
rde je sve više.

Jovan ERAKOVIĆ

KO JE U STVARI VITEZ

Piše:
Dragan Varagić

KOJA ILI KOJEVITEZ?

Možda se vas to i ne tiče, ali ja ne razumijem neke priče. A tek su mi sad postale jasne, neke basne. Znam da će pokrenuti hajku, ali ne vjerujem u njihovu bajku.

Znate li priču o kornjači i zecu? Naravno da znate. A možete li o njoj svoj sud da date?

Ma, dajte. To je priča za malu decu. O kornjači i zecu. Pa kako je mogla kornjača da pobijedi u toj trci? Radi se o zavjeri, a ne o zbruci. I, ako zec misli svojom glavom, mogao bi da tuži kornjaču. S pravom. Ili da organizuje novu trku, umjesto što tamani kupus i mrkvu. Ta se trka ili desila nije ili je zekan pobijedio glatko. Samo što zec ima pamćenje kratko.

A kornjača živi dugo, i sve je izokrenula, što drugo. Hoće da bude brža od zeca. Nije joj dosta što je uporna i mudra. Ma kome prodaje za bubrege ...

Čuš, što je brzo to je i kuso ... Ko dan je jasno da je to kornjačino maslo. Ko neki slogan za brzu hranu. Ili asocira na neku manu. Anu, čoče. Ma neka. Da li tu kuso znači bezrepa, ili kao: kusao – jeo. Ma, ni ovako ni onako, ne znam što je pisac baš 'teo.

Nećete vjerovati, ljudi moji, ko nam sudbinu kroji. Zar sve inertno biti mora, ako je kornjača spora? Dok skrštenih ruku drugi stoje i Pravdu je uzela pod svoje. Pravda je spora, ali dostižna – to je samo ona mogla da smisli. A smisla nema. Šta će tu – ali? Ako je spora, onda je i dostižna. A, ali treba samo budali. A ako je dostižna, svako ko je stigne, može na Pravdu ruku da dignu. No, Pravda je i sasvim brza, kakvi su sudo-

vi. A za one koji su brižni, sudovi su nam vrlo prestižni. Pa ti sad vidi što to znači. A znači, da kod nas jači kači.

Sjetite se samo Đordana Bruna. Ili Galileja, što reče: Ipak se okreće. Za dlaku se i on ne ispeče. A radi čega? Kome je smetala zemlja okrugla? Kome je draža tepsija, no kugla? Mućnete li glavom malo, shvatćete kome je stalo. Ko je to na svojim leđima, kao,

I počelo je da mi se štuka. Sigurno me pominju korni grupe. Orne da me za glavu skrate. Ili da me tuže. Moj druže, zbog duševne patnje.

Mislite da su sve ovo tlapnje? Pišem oštro, ali su moje namjere časne. Nije da ne volim basne. Ali, razumite moju muku. Popiškala mi se niz ruku, jutros, kornjača mala. To mi je hvala! Htio sam da je sklonim sa druma, a ona tako. Mislite da sam sišao s uma? Ako.

nosio ravnu ploču? Kako li se uopšte to proču? I niko u kornjaču da upre prst. Možda, jer joj je oklop čvrst? A nama je bacila kosku. A i ljudi su takva vrsta, zamajavaju se oko polumjeseca i krsta, a po krstima im puca. Ne vide ko je pravi krivac. Ma, uhvatio me neki živac.

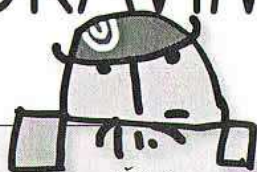
U povjerenju: za jedan skromni mito, prešao bih na druge teme. Recimo, kako kornjače sa razmnožavanjem imaju velike probleme. Postaću borac za korni prava, pogotovo ako je u pitanju glava. A ovo gore, neka se briše.

Kraj. Nema više.

DA NE ZABORAVIMO NAJBOLJE

2006

Savo Martinović
Darko Drljević
Seida Belegović

Žiri

2007

Veljko Rajković
Darko Drljević
Radojica Bulatović

Dragica Tomas

Boško Odalović

Veljko Rajković

Pavle Kovačević

Milan Beštić

Rijetke Čestice

„Pavle Đinović“

„Živko Đurović“

Satiričar godine

Najbolji aforizam

Satirična priča

Specijalna nagrada

Najbolja knjiga

Najbolja knjiga iz inostranstva

Nagrada za popularizaciju humora

Nagrada za unapređenje humora

Dječija karikatura

Milenko Ratković

Lazo Sredanović

Milan-Dugo Krivokapić

Vladimir Mićković

Aleksandar Čotrić

Mijo Miranović Grof

Vladimir Vlahović

Dragan Uskoković

Milutin Labović

Ratko Mugoša-Mugi

Enis Belegu, Staša Marić,

Marija Božović

DOBROTVORI FESTIVALA

MARTEX D.O.O.
Cetinje

GRAFO
CRNA GORA

MLJEKARA
Podgorica

Vrtni centar
KALIA

Radoje Mađo GOLOVIĆ

Ako je istorija majka mudrosti
onda su naši očevi povijesne budale.

Svijetli primjeri su nam dočarali
tamnu stranu života.

Moral jedinice je ravan nuli.

Vladan ČIZMOVIĆ ČIKI

Poslije autobuske vožnje
sve sam povratio
osim pare za kartu.

Ima li kod nas jeftinog voća?
Ima šipak!

Savo KADOVIĆ

EVOLUCIJA
Majmun je skakao
sa grane na granu,
hrana mu bila:
plodovi i brst.

Side na zemlju
da grabi hranu,
tađ mu izraste
i šesti prst.

Čedo BAČOVIĆ

Sve je više čovječića
kojima ljudine ne mogu ništa.

Žena je velika misterija.
Sve dok se ne skine.

Policija se našla
pred nerješivom enigmom:
Ubica se predao
a od ubijenoga ni traga.

Ratko B. BRKOVIĆ

Bolja vremena smo čekali
a ona bolja su nam dolazila sama.

Udaljavali smo se od bliskosti.

Stanka JOVANOVIĆ -BRAJOVIĆ

Ko nije odolio
kročio je u otvoreno.

Praznina je tamo
gdje zavlaićimo ruke.

Za govornicom
golu istinu javno oblače.

Nikola P. ŠARANOVIĆ

Odluka je, konačno, pala:
od sutra, danas će biti juče!

Sve je gotovo. Počnimo!

Nema mjesta razočarenju.
Najgore tek dolazi.

Vlajko ČULAFIĆ

Sirotinja nije sramota.
Zato smo mi ponosan narod.

Pakao je raj
U odnosu na naše čitilište.

To je pravi «sin naroda».
Niko mu ne zna ni oca, ni majku.

Nikola V. STANIŠIĆ

Samo velikom vjerom
stiže se do sebe samog.

Da iz vatre ne iskaču iskre
tok sve vatre bi se ugasio.

Nikad mudri ne pokušavaju da
ostave trag na tek zaleđenom jezeru.

Čaj je ljekovit vrlo često zato što
posuda u kojoj se kuva ima dršku.

Borivoje OROVIĆ

Kako nam je – tako nam je.
Kakvi smo – tako nam i treba.

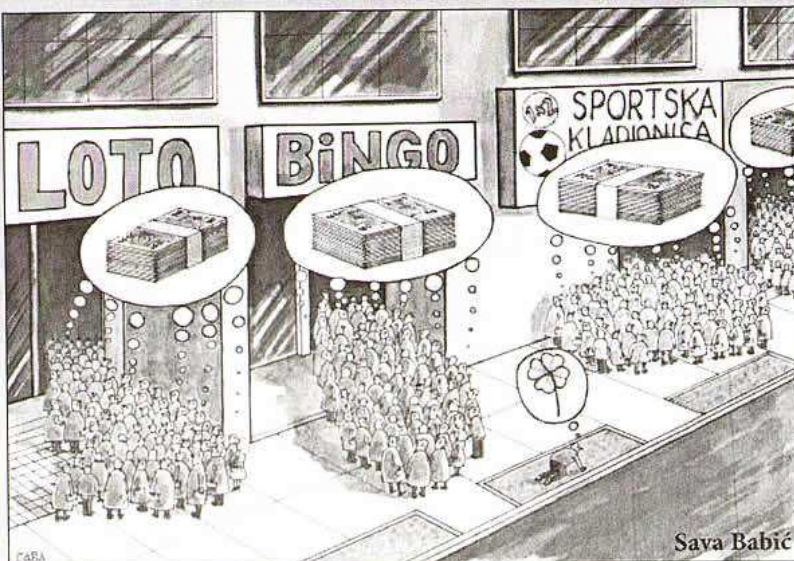
Pri visokom vodostaju
opstaju samo oni na vrhu.
Ali, kad-tad i grom pogađa.

Dragan PAVLIČIĆ

Kad čujem ko sve priča o istini
dobijem želju da lažem.

Pred zakonom smo svi jednaki.
Pred sudijom – kako ko.

Iako mu je glava na panju
ne boji se sjekire. Upala mu je u med.

ŽUČ SAM ČITA

Žuč je nesvakidašnja, nesvakodnevna, jedinstvena *humoristička zavisna novina*, koja *izlazi kad može a može kad hoće*. Izdavač je, Kulturno-informativni centar **Bijeli Pavle**, iz Danilovgrada.

Osnivač, direktor i čelni urednik je Dragan Mitov Đurović, za koga moja majka Zlata davno reče: «Njemu ni **Žuč** nije grka», a On joj uzvratil odabranim riječima oprostaja, sudnjega dana.

Žuč je imenica ženskoga roda – kaže se: *ta Žuč*, «zaboljela me **Žuč**»...

Kad se **Žuč** metne među znake navoda i izvoda, kad se pretvori u novinu, kad novina dobije ime **Žuč**, mijenja i rod – postaje imenica muškoga roda. A onda se na svakoj boljoj trafici kaže: «Dajte mi jedan **Žuč** (koliko god košta) i da mi je malo.» **Žuč** kao novina, anal, godišnjak, od ženskoga postaje muško! **Žuč** je hermafrodit, čiji pol zavisi od navodnika... («I žena je čovjek, ako je muško!»)

Da je, i među navodnicima, **Žuč** ostala žensko, bila bi bjelopavlička odiva, čiji je otac **Bijeli Pavle**, a njihov stvoritelj nikad umorni DMĐ.

Žuč je nastao kad i Prvi crnogorski festival humora i satire, koji nije ništa drugo do svojevrsna svečana akademija duha, u rodnom Danilovgradu, zadnje godine potonjega vijeka.

Žuč ne izlazi kad neće, a *to* često hoće, što se čitaocima ne dopada. **Žuč** nije dosadan kao komšija pa da se pojavi svakoga dana.

Žuč je, i stoga, nesvakidašnja novina. **Žuč** je nastao na tradiciji crnogorskoga narodnog duha i humora, a na sličan način su nastajali: moskovski *Krokodil*, pariski *Patak*, sofijski *Stršljen* beogradski *Jež*, banjalučki *Nosorog*, nečija *Osa*, *Kornjača*, *Žabac*, *Komarac*... čitava jedna humorističko-satirična menažerija...

Žuč je nastao i na tradiciji listova koji danas mogu od njega da uče kako se pravi, ne smiješna, no novina koja, do suza zasmijava...

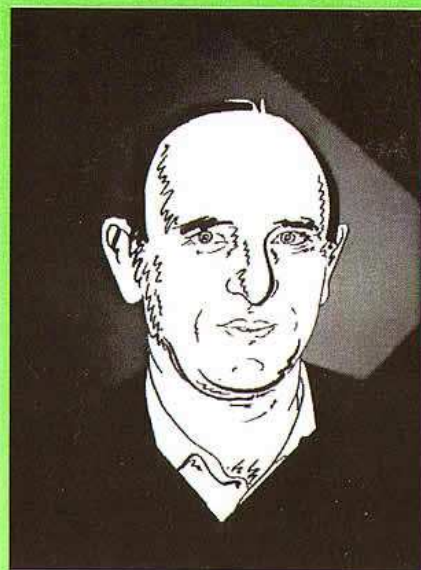
Za onoga ko pročita **Žuč** od korica do korica, može se reći da je načitan čovjek. Ne samo načitan, nego i nasmijan.

List **Žuč** je melem na ranu, (*na ljutu ranu – ljutu travu*), prijeki lijek za dušu običnom svijetu i normalnom čovjeku; tako ljekovit da mu je mjesto u apotekama; dok uzurpatorima, silnicima, moćnicima («Poluga moći zlata vrijedi»), birokratama, da rečem i tajkunima – ide na jetru. **Žuč** je umiven, očesljan, ukačen, uštosovan, uparaden, napravljen da zasmije, zabavi, razgali, zamisli, uozbilji a ne ozlojedi, i zabrine, kad mu nema druge...

Red priče, red (satirične) pjesme, red aforizma, red epigrama, red anegdote, red zgrade red nezgrade, red šale – jednostavno red razgale. Red doreda – razgaladorazgale. **Žuč** zna za mjeru, kao što je ljuska od ora-ha. **Žuč** je odmjeren, umjeren, živopisan, slikovit, fragmentaran a cjelovit. **Žuč** je takav, jer je, kako reče V. R. «kratka forma u Crnoj Gori u punoj formi». Na račun **Žuč**a slobodno možete praviti viceve, jer **Žuč** zna za šalu.

A istinske i istinite karikature Luke Lagatora, urednika za sve što je nacrano i Darka Drljevića, čije su linije božiji dar (u jednom je aforizmu on je daltonista koji zna da nije sve ružičasto); a o njihovom majstorstvu svjedoče: Seul, Tokio, Baku, Minhen, Rim, Podgorica, Danilovgrad, Brazil, Kina, Turska... Upućeni znaju da je riječ o svjetskim nagradama. Uz njih je i mag makedonske karikature i ljuti obožavalac Crne Gore i Danilovgrada, a gospodin Miro Georgijevski... Đerlek, Srdić i ini dobronamjerni...

Legenda tehničke opreme, tehnike, grafike, metrike, estetike, etike, (ritmike) preloma, špiгла, dizajna rastera, cicera, bolda, kurziva... Ratko Mugoša Mugi (nevjerovatno mali čovjek – vjerovatno velikog formata – «A jedan», ništa drugo ne čini do što ljepotu lista pretače u lako-

Piše:
Savo Martinović

ću čitanja. Zato je, naoko, a i na oba oka, **Žuč** ljepotan, bez lente.

(Na prstima jedne ruke ne mogu se izbrojati oni koji mu se dive?!)

Već sa naslovne strane ispod karikature bez riječi, koja mnogo govori, čitaoca čeka najbolji aforizam u cijelom **Žuču**, koji potpisuje Radomir Racković, slučajno urednik teksta. (Da je najbolji, nije samo Rackovićevo no i moje mišljenje.)

Stranice **Žuč**a puni srbijanska humorističko-satirična elita: Baljak, Marković, Zakić, Jovanović, Beštić, Dangubić, Nestorović... a tu je i domaći, crnogorski krem: Raco, Veljko, Dugo, Mićko, Duško, Ratko, Dejan, Veso, Vlado, Nikola, Čiki, Boban, Bojat, Jovan, Grof... Tu sam i ja, na žalost i bližnjih – «još me ima». A nađe se mjesta i za Duška Radovića, Leca! Svi oni, i karikaturisti su uvaženi ili ugledni gosti, ili i jedno i drugo, Festivala humora i satire... uz opravdano odsustvo neumrlih Radovića i Leca.

Dovoljno je da za mrvu radoznao i znatiželjan čovjek uzme **Žuč** u ruke i pogleda... Dalje ide sve samo od sebe:

Žuč se sam čita! Čita, pamti i prepričava.

Ko uzima **Žuč** nije ni **Žuč**an ni **Žuč**ljiv. **Žuč** je operisan od **Žuč**i.

Deviza **Žuč**a je da se kupcu ne gleda u zube.

Ko hoće ozbiljnom čovjeku da vidi zube, neka mu da **Žuč** u ruke.

«Ako ste ozbiljan kupac, uzecete humoristički list **Žuč**!»

Žuč košta jedan euro, a nema cijenu!

Od mene toliko – koliko nijesam očekivao.